

ay kenti

Sevgili Bilim Çocuk Dergisi

Düşlediğim şehri anlatıyorum.

Ay'da kutup bölgelerindeki suyu ayrıştırarak oksijen elde ederdim. Bu oksijen bazı araçlarla evlere gönderilir. Ayrıca bu su su ihtiyacını karşılamak için de kullanılır. Ay'da çok maden yatağı var. Bu radaki madenleri bazı ihtiyaçların giderilmesinde ve yapılarda kullanabiliriz. Buradaki madenciler yerçekimi azlığından rahatsız olabilirler. Bunun için özel yerçekimi odaları yapılır. Bu odalar okullara giden yollar olarak da kullanılabilir. Buradaki şehir bazı nedenlerden dolayı Ay'ın yüzeyinde yapılamaz. Bu şehirler, Ay'da yeraltında bulunacaktır. Ay'da yiyecek sorunu olacağı için Dünya'dan özel toprak getirilip küçük seralarda bitkiler yetiştirilecek. Burada gündüz geceden uzun olduğu için yapay aydınlatma yapılacak. Ayrıca Ay'a tatile gidenler için seferler düzenlenecek. Büyük oteller yapılacak. Bu otellerde Ay'ı tanıtan dergiler ücretsiz olarak dağıtılacak.

M. GoncaYunusoğlu/ Manisa

Merhaba Dünyalılar,

Bu mektubumda size Ay'daki Krater Şehri'ni anlatacağım. Bu şehir Durgunluk Denizi'nin üstüne kurulmuş. Aslında bu kocaman bir krater, ama ilk bilginler bu kraterleri böyle adlandırdıkları için isimleri böyle kalmış. Şimdi asıl konuya geçelim. Oraya gidebilmemiz 3 saatimizi aldı. Apollo 11'in yeni tasarlanmış biçimiyle yolculuğumuz çok güzel geçti. Tabii fazla bir şey göremedim, ama o kadar hızlı gidiyorduk ki koltuğa yapışmış bir biçimde yanımdakilerle konuşmaya çalışıyordum. En sonunda Ay'a ulaşabilmiştik. Rüyalarım gerçek olmuştu. Hemen üstüme gümüş renginde yumuşak fakat çok şişkin bir giysi giydirdiler. Bu giysi benim çok hoşuma gitti. Bu şehir çok büyüktü ve kocaman bir kapı karşımda belirdi. Hemen içeri girdim ve burasının bir eğlence merkezi olduğunu gördüm. İsmi de Fun in the Sky (Gökyüzünde Eğlence) idi. Bütün çocuklar, gençler, büyükler eğleniyorlardı. Her yerden sevinç çığlıkları, kahkaha sesleri yükseliyordu. Ben de kendimi bu eğlencenin içinde buldum. Öyle çok eğleniyorduk ki Dünya'ya gideceğimi unutmuştum. Büyük bir ses duyuldu. Apollo 11 yolcuları, Apollo 11 yolcuları lütfen durağal Apollo 11 kalkmaktadır. Duyurulur! Ben hemen görkemli merkezden çıktım. Rehber kapıda idi. Giysileri çıkarttı. Arkama baktığımda içimi bir hüznün kapladı. Dünya'ya dönmeyi hiç istemiyordum. Hemen Apollo 11'e girdim. Gözlerimi yumdum. Birden irkildim. Kalktığımda kendimi Dünya'da buldum. Yolculuk sırasında uyumuşum. Geldiğimde Dünya'nın atmosferi ile Ay'ın özel camla yaratılmış atmosferi arasında çok fark olduğunu anladım. Artık Dünyadaydım.

Özge İzgin/ Lüleburgaz Anadolu Lisesi Hz-D/ Kırklareli

Merhaba Dünyalılar,

Benim adım Alex, ben 5 yaşında bir çocuğum. Size Ay'daki hayatı anlatayım. Buralarda hava pek bulunmaz, biz de hava tüpü ile dolaşırız. Hava tüpleri küçükler için zararlı oluyor. Geçenlerde arkadaşımın parka gitmişti, birisi arkadan beni itmesin mi az daha çenem kırılıyordu. Hemen Ay Hastanesi'ne gittik, ama doktor bir şeyimin olmadığını söyledi. Bazen pazara giden aileler olur. Ama pazardaki satıcılar hava tüplerinden konuşamadıkları için meyve ve sebzelerin önüne pankart açarlar. Ve okullar.... Bizim okulumuz evimize o kadar uzak değil. İki sokak ileride. Yürüyerek gitsek 20, araba ile gitsek 10 dakikada okuldayız. Öğretmenimiz bize Dünya'yı anlatır. Biz de onu can kulağıyla dinleriz. Cumartesi ve pazar günleri Ay Sineması'na gideriz. Dünya'da olduğu gibi burada da bilet alırız. Ben en çok çizgi filmleri severim. Sanırım siz en çok evlerimizi merak etmişsinizdir. Evlerimiz de herkesinki gibi. Televizyon, koltuk, bilgisayar, yani ne ararsan var. Benden bu kadar bir daha görüşmek üzere. Hoşçakalın, Ay'dan selamlar.

Dahan İmge Çakır/ Derince/ İzmit

Ay'da Bir Yaşam Düşünüyorum

"Hey Lulu bıkmadın mı bilgisayarın başında oturmaktan?" diye seslendi Konpet. Lulu, "Neden bıkayım, üzerinde yaşadığımız Ay'da incelemeler yapıyorum. 1998 yılının Ocak ayında Ay'da su bulundu bilmiyor musun? Hatırla biraz. İşte bu, Ay'daki yaşamın temel keşfi oldu. Şimdi tarih 2026 ve biz Ay'ın üzerinde yaşıyoruz. Ama yerleşim birimi olmayan birçok yer var burada. Buralara nasıl gidileceğini bulmak istiyorum". "Ama nasıl" dedi Konpet. Lulu şöyle cevap verdi: "İşte böyle" ve bir kâğıda çizmiş olduğu yolu gösterdi. Devam etti "Hatırlamıyor musun Konpet 1994 yılını? İngiltere ile Fransa arasında Manş Denizi'nden geçen birkaç tünel yapıldı. Burada arabalar tünellerin içinden geçiyordu ve suyun yaptığı basınç bu tünelleri etkilemiyordu. Yani suyun ortasından bir tünelin içinden ulaşım yapılıyordu. Nefes alıp vermede de zorluk çekilmiyor. İşte Ay'ın üzerinde de, yaptığım çizimdeki gibi oksijeni alan bir tünelden geçilebilir". "Peki bu tünel suyun altındaki toprağın altında mı?". "İşte buna dikkat etmeni istiyordum, ben de" dedi Lulu. "Suyun ortasındaki bir tünele yapılan basınç kadar güçlü bir basınç olamaz. Ay'da da toprağın altından tüneller yapılabilir. Ama Ay'ın yüzeyi kumlardan oluştuğu için tünellerin toprağın altına yapılması biraz sorun olabilir. Şimdi anladın mı, Konpet?". "Evet anladım" dedi Konpet. "Peki o tüneldeki gibi trenler mi olacak?". "Öyle olursa daha iyi olur, çünkü demir yolunun rayları pürüzsüz olduğu için ulaşım kolayca yapılabilir". "Şimdi gelelim oksijene..." dedi Lulu. "Bu yerlere bizde olduğu gibi dev füzeler Dünya'dan oksijen alıp buraya getirmeliler. Ama daha kolay bir yol var. Buralara bir sürü ağaç dikseler daha iyi olur. Çünkü ağaçlar bize oksijen sağlarlar. Bu yol hem ucuz, hem de pratiktir, ama ağaçlar nasıl yetiştirilir diyebilirsiniz. Cevabı çok kolay, ilk önce dev füzelerle oksijen getirirsin buralara, sonra toprak ve ağaçları. Ağaçlar karbondiyoksiti alıp oksijen verdiğinden bazı insanları buraya yollayıp onların karbondiyoksit üretmesini sağlarsın. Buraların çok ışıklı olması gerek anlayacağın gibi. Gelelim okulların, müzelerin, tiyatroların yapımına. Bana göre bunlar çelik gibi çok sert bir malzemeye kaplanmalı. Dünya'dan çeşitli malzemeler buraya getirilmeli. Biliyorsun burada şu anda okul vs yok. Buraların ortamı çok iyi olmalı. Yani sıcaklık falan. Biliyorsun Ay yüzeyinde sıcaklık 125°C ve -175°C arasında değişiyor. Planladığım tünellerin kapıları olmalı ve bazı insanlar Ay yüzeyine özel kıyafetlerle gitmeli. Yerleşim birimlerinin kapıları tünellere bağlı olmalı" dedi Lulu. "Sen çok çalışkansın, Lulu" dedi Konpet. Lulu "Biliyorsun Konpet, şimdi sadece biz özel korunumlu yerlerde yaşıyoruz. Sularımızı Dünya'dan alıyoruz. Burada çok az su var. Bu suyu çoğaltacak makineler yapılmalı. Sularımızı özel kola kamışı gibi araçlar yardımıyla içiyoruz. Buna da bir çözüm bulunmalı. Dünya'dakiler gibi rahat rahat su içmeliyiz. Bir Romalılar kadar olamıyoruz bu Ay'da. Onlar suları havada olmadan içiyorlardı. Biz bunu bile yapamıyoruz" dedi. "Haklısın Lulu" dedi Konpet. Atakan Karabulut/ Adana Ticaret Odası Anadolu Lisesi/ Yüreğir/ Adana

Bu Kentin Mimarı Biziz

Ay kentinde insanlar saygı, sevgi, barış ve dostluk içinde yaşamalıdır. Dünyamızda olan savaşlar Ay kentinde olmamalıdır. Biz bu kentin mimarı olduğumuza göre, kavga ve savaşlara son verecek aletler geliştirmeliyiz. Bundan sonra dünyamızda olan çevre kirliliği gibi bir sorun yaşamamak için çöp öğüten çöp kutuları geliştirebiliriz. Dünya ve Ay arasında geziler yapılması için uzay mobillerimizin olması gerekir. Ay'da bulunan susuz denizleri suyla doldurmalıyız. Orada bir atmosfer oluşturmeliyiz. Dünyadan bitki ve hayvan örneklerini götürmeliyiz.

Fatih Arslan/ Mehmetçik İlköğretim Okulu/ 4-G/
Merkez İlçe/ Uşak

